

“L'Estatut de les Illes no marca cap xifra d'inversió”

L'Estatut marca què ha d'invertir el govern central, fins i tot amb quantitats, tal com diu el PP, o ho deixa a la negociació?

—L'Estatut preveu, a la disposició transitòria novena, que l'estat invertirà a les Balears la mitjana de la inversió que rebin les comunitats autònomes de règim comú. És a partir d'aquest sistema com s'ha de calcular la xifra de les inversions concretes. A hores d'ara no la sabem, perquè la negociació encara no és tancada.

—El PP insisteix a dir, però, que Rosa Estaràs [ex-vice-presidenta del govern de Jaume Matas i actual portaveu parlamentària conservadora] i Francesc Antich (quan era diputat a Madrid) pactaren quantitats.

—En absolut. El PP interpreta allò que diu l'Estatut i hi posa xifres, però que canvien segons el dia. Ara parla de 2.500 milions a set anys, ara de 2.700, i fins i tot més. Però no va així. La quantitat concreta se sabrà quan s'hagi negociat. L'Estatut no marca cap xifra d'inversió.

—Què impedeix de saber la xifra?

—El problema és com calcular-la. M'explicaré. S'ha de calcular sobre el total de la inversió de l'estat o sobre el total de la inversió homogeneïtzada? La diferència és que la homogeneïtzada no comptabilitza carreteres i ferrocarrils, perquè són competències transferides. El nostre Estatut marca clarament que ha de ser una xifra homogeneïtzada.

—Aleshores quin problema hi ha?

—El plantejament que fa l'Estatut és de filosofia inversora a partir de la qual ens cal treballar per negociar la xifra concreta. Ara treballem sobre això. Així podem dir la xifra definitiva, quan la tinguem clara. Allò que no que es pot fer és, com fa el PP, deixar anar xifres aleatòries, sense cap sentit.

Carles Manera, conseller d'Economia del govern de les Illes, negocia les inversions de Madrid a les Balears.

L'Estatut, cal repetir-ho, no marca cap xifra concreta.

—En quin punt es troben les negociacions amb Madrid?

—Negociam per esbrinar exactament els ítems sobre els quals en entenrem, és a dir, si és sobre el total que l'estat té previst d'invertir a les Balears o bé si és sobre la inversió homogeneïtzada, excloent-ne ferrocarrils i carreteres. I, això a banda, negociam un element que l'Estatut marca clarament: l'especificitat insular.

—Què és?

—L'especificitat insular és el concepte que l'Estatut preveu que pugui ser quantificat perquè l'estat invertesqui a les Illes a fi de compensar les característiques específiques insulars que ens perjudiquen. És una qüestió

complexa que ara mateix negociam, mirant de concretar una aportació definitiva.

—La negociació ha de ser ràpida perquè els pressupostos ja deuen ésser fets.

—Sí, perquè aquest divendres (el passat, dia 21) el Consell de Ministres té previst d'aprovar-los. Llavors hi ha procediments previstos per a modificar xifres, però certament ens trobam en temps límit i negociam a marxes forçades. Una cosa és important i cal atendre-la en la justa mesura: el 2007 la inversió consignada a les Illes Balears és de 213 milions d'euros. Aquest és el punt de partida. Hem de veure en quin nivell som per arribar a la mitjana d'inversions a les comunitats de règim comú i, segon això, què

rebrem en conseqüència. I d'acord, com he dit abans, si es calcula sobre la inversió general o bé sobre l'homogeneïtzada.

—**El concepte d'infraestructures en les quals l'estat ha d'invertir apareix especificat al nostre Estatut o és interpretable?**

—L'Estatut marca molt clarament el concepte. Es tracta d'un concepte molt més ampli que el tradicional. Preveu inversions no tan sols en grans obres públiques —com les que tots tenim al cap quan parlem d'infraestructures: autopistes, etc.—, sinó també en uns altres àmbits com ara les infraestructures turístiques, d'investigació, del medi... És un concepte nou, que encabeix aspectes que no es tenien en compte fins ara. I que no es tenen en compte en alguns altres estatuts i que són motiu d'interpretació. En el nostre cas és molt clar. Hi ha especificades les infraestructures en les quals l'Estat haurà d'invertir i que són les que podríem anomenar silencioses, les que no són tan vistents com les autopistes i algunes altres grans obres, però per

a nosaltres son tan importants i, per tant, s'hi reflecteixen.

—**Aquestes inversions arribarien mitjançant convenis concrets, no pas de forma general.**

—Sí, cada conveni s'haurà de negociar amb Madrid. Un conveni per a cada projecte i per a cada àmbit. Convé tenir present, quan parlem d'aquest concepte, que la inversió que fa l'administració central a cada comunitat és la inversió de l'estat a la comunitat autònoma respectiva. Aquests diners no entren directament als pressuposts de la comunitat. Sovint això es confon. És una inversió directa de l'estat, que, tanmateix, pot fer encomandes de gestió al govern autònom respectiu per fer un projecte mitjançant un conveni, que és com ho farem nosaltres. La diferència és molt important perquè a les Balears hem vist la interessada confusió entre tots dos conceptes.

—**Què voleu dir?**

—Doncs mirau: el conveni de carreteres signat recentment implica per a les Illes Balears 562 milions d'euros,

com és sabut. El conveni de carreteres anterior en preveia 240 milions i el govern d'aleshores (el de Jaume Matas) els comptabilitzà com a ingressos de la comunitat autònoma, tot i que en realitat no ho eren. Eren de l'administració central, no pas de la de les Balears. Què passà, a conseqüència d'això? Doncs que, com que és un conveni i hi ha una desviació d'uns 150 milions d'euros a l'alça, qui ha de pagar aquesta diferència és la comunitat autònoma, i l'ha de cobrir amb deute. Això és el que nosaltres volem evitar. No volem aquestes desviacions desorbitades que no han fet sinó augmentar exageradament el deute de la comunitat.

—**Tot i no donar xifres concretes, sou optimista sobre la negociació que portau a terme amb Madrid?**

—Madrid és un interlocutor molt dur, sigui quin sigui el color polític. Negociam durament perquè arribin els recursos que nosaltres considerem escaients. Però he de dir que no és fàcil.

—**I en el futur, a partir de la pròxima legislatura, què pot passar?**

—Són coses diferents, les inversions i el finançament. A partir del març s'obrirà el meló del sistema de finançament. Això és una altra cosa. Fins ara hem parlat d'inversions. La legislatura pròxima parlarem de com es finançaran les comunitats autònomes, amb quins indicadors... Nosaltres apostarem perquè el criteri de pes sigui el de la població, a l'hora de fer el càlcul del finançament.

—**La població empadronada, no la real resident ni la flotant?**

—Nosaltres treballem sobre la població empadronada, però no veiem malament la idea de Catalunya de considerar la població real no empadronada. Aquest indicador no ens aniria malament, a nosaltres. Fins i tot ens agradaria que també es considerés la població flotant, que, com és sabut, en el nostre cas és molt elevada a causa del turisme. Però s'han de trobar índexs homogenis i a nosaltres ens interessa especialment el de la població empadronada, atès que les Balears és la comunitat que més ha crescut demogràficament aquests darrers anys.

Miquel Payeras